

[8th August 1955]

IV.—NON-OFFICIAL BILL.

THE MADRAS MARUMAKKATTAYAM (REMOVAL OF DOUBTS) BILL, 1955.

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member Sri Narayana Kurup will now introduce his Bill.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ On a point of information, Sir. In the old Agenda circulated to Members it was stated that the City Police and Gaming (Amendment) Bill, 1955, will be taken up to-day. May I know whether it is going to be taken up to-day or tomorrow.”

MR. SPEAKER :—“ When we finish the other two items we will come to that. If there is time we will take it up to-day.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Madras Marumakkattayam (Removal of Doubts) Bill, 1955.”

SRI K. T. SREEDHARAN :—“ I second it, Sir.”

The motion was put and carried, and the Bill was introduced.

MR. SPEAKER :—“ The Bill will be published in the Gazette.”

V.—GOVERNMENT RESOLUTION.

REGULATION OF PRIZE PUZZLE COMPETITIONS.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Speaker, Sir, I move—

‘ That this Assembly do resolve that it is desirable that control and regulation of Prize Puzzle Competitions and all other matters consequential and incidental thereto in so far as these matters are matters with respect to which Parliament has no power to make laws for the States, should be regulated by Parliament by law.’

“ Sir, this is a familiar subject. I do not think it is necessary for me to make any lengthy speech in introducing this legislation. But I would like to bring to the notice of the hon. Members the historical background for the contemplated legislation on this subject. The first serious attempt to tackle this question was made in 1939 when the Congress Ministry was in office. A comprehensive Bill on the lines of the Betting and Lotteries Act of 1934 at State level was drafted. In the meanwhile war came and the Ministry resigned. Therefore it could not be taken up. Again in 1947 this question was taken up but it was felt that legislation should be taken up on an All-India level rather than at State level. Therefore the matter was not pursued further at the State level. But when the matter was referred to the Government of India they in turn wrote back saying that if the situation in any particular State was so serious, then the State Governments might take action by passing proper legislation in the State Legislatures.

5th August 1955] [Sri C. Subramaniam]

This question was being pursued till 1951 when the General Elections came. This State Government passed orders that it might be taken up after the General Elections. After the General Elections, this matter was again taken up and after full consideration of all the facts and circumstances involved in the matter, the State Government came to the conclusion that it would be no use if only a particular State passed a legislation but that it would be necessary to have All-India legislation or that all the States should pass such a legislation simultaneously.

“ As a matter of fact, the Bombay State has passed an Act controlling the Crossword Puzzles and other lotteries but it went up to the High Court and there, I think, the decision went against the State Government in respect of certain particulars. The matter is now before the Supreme Court. But after full consideration, this Government came to the conclusion that the Government of India should be requested to pass a legislation which will be applicable to all the States. Therefore, the matter was taken up with the Government of India and after examination of the constitutional provisions, the Government of India came to the conclusion that this was purely a State subject as it came under the item gambling and betting. Therefore, they suggested that if the Parliament had to pass a legislation on it, the various State Legislatures should pass a Resolution calling upon the Parliament to take up this matter and pass the necessary legislation. It is only in pursuance of that, this Resolution is coming up before this House. As a matter of fact, already a few other States have passed such Resolutions and it is open to the Parliament now to consider the legislation. But we want to express our view also in respect of this matter and pass this Resolution so that as soon as the Parliament passes that legislation, it will become applicable to this State.

9-50
a.m.

“ Now I would like to bring to the notice of hon. Members only one other matter relating to the provisions contained in the draft Bill circulated by the Government of India. Therein a provision is made that the maximum prize amount which could be offered by any licensed institution should be Rs. 10,000 per month and Rs. 1,000 in respect of non-licensed institution. As a matter of fact this Government were of the view that there should be a complete ban on these crossword puzzles and lotteries but the Government of India thought that it would be very difficult to completely ban them. Therefore, they suggested that they should be controlled. But when the suggestion was made that the prize amount should be restricted to Rs. 10,000 in respect of licensed competitions and Rs. 1,000 in respect of non-licensed competitions, we made a counter-suggestion that it should be restricted to Rs. 1,000 in respect of licensed competitions and Rs. 100 in respect of non-licensed competitions. I am glad to inform hon. Members that we have just received a communication from the Central Government that they have accepted our suggestion and now the prize amount would be restricted to Rs. 1,000 in respect of licensed competitions and Rs. 100 in respect of non-licensed competitions. In view of that, I am sure, this Resolution will have the unanimous support of this House.”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

SRI A. RATNAM :—“ Mr. Speaker, Sir, I beg to move the following amendments which stand in my name :—

‘ For the words “ matters are matters ” substitute the words “ matters are subjects ”: ’

In line 6 for the word " should " substitute the word " shall " . "

SRI S. RAMALINGAM :—Sir, I second them.

MR. SPEAKER :—“ Amendments moved—

‘ For the words “ matters are matters ” substitute the words “ matters are subjects ”.

In line 6 for the word "should" substitute the word "shall".

Now both the Motion and the amendments are before the House for discussion."

9-55
a.m.

SRI S. RAMALINGAM :— கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சபையில் பல தடவை, குறுக்கெழுத்து போட்டிகளை தடை செய்யவேண்டுமென்று, கேள்வி எழாமலாகவும், பிரசங்கங்களின் மூலமாகவும் சபையில் இருக்கும், எல்லா தரப்பு அங்கத்தினர்களும், ஏகோபித்த அபிப்பிராயம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நமக்கு இருக்கக் கூடிய அதிகாரப்படி, இந்த குறுக்கெழுத்து போட்டிகளை கட்டுப்படுத்த சட்டம் செய்ய வேண்டுமென்று, நம் பார்லிமெண்டுக்கு சிபாரிசு செய்யும் இந்த தீர்மானத்தை வரவேற்கிறோம். நம் மாகாணத்தில் இதை கட்டுப்படுத்துவதாக, தடை செய்வதாக, சட்டம் ஏற்படுத்திவிடலாம். ஆனால் இந்த போட்டி பந்தயம் இந்த மாகாணத்திற்கு வெளியே இருந்து கொண்டு யாராவது வெளியார் நடத்தினால், அதை இந்த சர்க்கார் தடுக்க முடியாது என்ற சங்கடநிலைப்பதால் அகில இந்திய ரீதியிலே சட்டம் செய்ய, இந்த ஏற்பாட்டை ஒத்துக் கொள்ளவேண்டிய விஷயம் தான்.

“ போட்டி பந்தயம் என்பது புத்திசாலித்தனத்தை உபயோகப்படுத்தி, அந்த புத்திசாலித்தனத்தை திறமையாக உபயோகப்படுத்தினதற்காக பரிசு வழங்குவது என்று உண்மையாக இருந்தால் அதை தடை செய்ய வேண்டியதில்லை. ஆனால் இன்று நடக்கும் அனைகபோட்டி பந்தயங்களில், எந்த விதமான புத்திசாலித்தனத்தையும் உபயோகப்பதற்கு இடங்கிடையாது. அங்கிலத்தில் நடக்கும் போட்டிப்பந்தயங்களில் படிப்பே இல்லாத கிழவிகள் கூட பங்கெடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள் என்றால், இதற்கு புத்திசாலித்தனம் அறவே தேவையில்லை. ஒன்று இரண்டு ஒன்று இரண்டு, இந்த எண்களை, ஒரு கலத்தில் மாற்றி, மாற்றி, போடவேண்டியது. அதை கம்பனிக்காரன் செக் செய்து, அவன் முடிவுக்கு சரியாக இருந்தால் பிரைஸ் கொடுப்பான். இல்லா விட்டால் இல்லை. இது ஒரு குலுக்கு சீட்டைப்போலத்தான் இருக்கிறது. அதனால் இதிலே வரக்கூடிய ஆபத்து மிகப்பெரிது. சாதாரண ஜனங்கள், இப்போது இருக்கக்கூடிய பொருளாதார நெருக்கடியில் வாழ்க்கை வசதி இல்லாமல் இருக்கும் ஜனங்கள், வேலை இல்லாத சமயத்தில் எப்படியாவது பணம் சம்பாதித்தால் போதும் என்று இந்த ஒரே குறுக்கு வழியில் பணம் சம்பாதிப்பது

5th August 1955] [Sri S. Ramalingam]

பதற்காக இந்த குறுக்கெழுத்து போட்டியை உபயோகப்படுத்த முடியும் என்று ஆசைப்பட்டு, பல குடும்பங்கள், தங்களுக்கு வரும் ஒரு சில அணுக்கள் இதிலே இழந்து விடுகிறார்கள். ஆனால் குறுக்கெழுத்து போட்டி நடத்துபவர்கள், சாதாரண ஏழை மக்களை, அதிலே ஈடுபடச் செய்து, ஒவ்வொருவரிடமும் சொற்ப காசுகளைச் சுரண்டி பெரிய பணத் தொகையை சம்பாதிக்கிறார்கள்.

“ திடீரென்று பல போட்டி பந்தய கம்பெனிகள் இப்போது மூடப் பட்டு வருகின்றன. பலர், அது சம்பந்தமாக கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி நடவடிக்கைகளைப்பற்றி சபை அங்கத்தினர்கள் தெரிந்திருப்பார்கள். ஆகவே இந்த தீர்மானத்தை ஆதரிப்பதில் எந்த விதமான ஆட்சேபமேயுமில்லை.

“ மற்றொன்று, இன்று இருக்கும் நிலைமையில் மக்கள் அனைவரும், தங்கள் சொந்த உழைப்பின் மூலமாக ஊதியம் சம்பாதிக்கவேண்டும். இந்தியாவின் மனித சக்தி பெருகுவதற்கான வாய்ப்பு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதை விட்டு சோம்பேறியாக, குறுக்கு வழியில் பணம் சம்பாதிக்கும் எண்ணத்தை தடை செய்வதற்காக, இந்த சட்டம் உபயோகிக்கப்படும் என்பதால் நான் இதை வாழ்வுகிறேன்.”

9-59
a.m.

SRI A. RATNAM :—“கனம் உதவி ஸ்பீக்கர் அவர்களே, இந்த தீர்மானமானது, நாட்டுக்கு மிகமிக அவசியமானது நம் ராஜ்யத்தில் மட்டுமல்ல, பல ராஜ்யங்களில் இம்மாதிரியான crossword puzzles-ம் கம்பெனிகள் பொது மக்களை கொள்ளையடிக்கவேண்டுமென்றுதான் இந்த மாதிரி காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். நம்முடைய ராஜ்யத்திலே, சென்னையை எடுத்துக்கொண்டால், ராமசாமி நாடார் என்பவர் Lotus crossword puzzle என்ற கம்பெனியை வைத்து பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் வெகுமதி கொடுக்கிறோம் என்று கூறி வந்திருக்கிறார். அந்த போட்டியை எடுத்துக்கொண்டால் ஒன்று இரண்டு என்று போடவேண்டுமே தவிர வேறு இல்லை. இதற்கு ஒரு பொருள்போ, அல்லது இந்தப்படிதான் செய்யவேண்டுமென்ற நியதியோ; அதற்கு ஒரு நியாயமோ, சட்டதிட்டங்களோ கிடையாது. ஏதோ ஒரு சிலரை மத்தியஸ்தர்களாக வைத்துக் கொண்டு இந்த மாதிரியான காரியங்களில் இறங்கி மக்களுக்கு லட்சக்கணக்கான ரூபாய் பரிசாக கொடுக்கிறோம், என்று விளம்பரங்கள் செய்தால் ஒரு அணு, இரண்டணு, எட்டு அணு, ஒரு ரூபாயென்று, பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் திடைக்கின்றன. பரிசு ஏராளமான பணம் கிடைக்குமென்று மக்கள் ஏமார்ந்து ஒரு வரி எழுதுவதற்கு ஒரு அணு என்று எழுதி திளசரி, அநேக குடும்பங்கள், பல ரூபாய்களை இழக்கின்றன. அது மட்டுமல்ல, மாணவர்களை இதிலே ஆசைகாட்டி இழுக்கவேண்டுமென்று Student crossword puzzle போன்ற சூதாட்டங்கள் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இது நாளைடைவில் ஒரு பெரிய சூதாட்டமாக இந்த நாட்டிலே பரவிவிட்டது. இதை நடத்துபவர்கள் லட்சக்கணக்கான ரூபாய் வெகுமதி பலர் பெற்றிருப்பதாக விளம்பரம் செய்து, அதற்கான ஏஜன்டுகள் வைத்து பத்திரிக்கைகளின் ஆதரவு தேடி, கையாட்களை வைத்துக்கொண்டு, என். எம். எல். எக்களையும், அதிகாரிகளையும் உடந்தையாக வைத்துக்கொண்டு, இவர்கள் முன்னாலே பரிசைக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லும் அளவுக்கு, அந்த சூதாட்டத்தைப்பரப்ப முன் வந்து விட்டார்கள். இதற்கு உடந்தையாக போலிஸ் அதிகாரிகளும், அவர்களுக்கு ஆவன செய்ய உடந்தையாக வந்துவிட்டார்கள். பாமரமக்கள், படித்த மக்கள், மாணவர்கள், சிறு பிள்ளைகள், பெண்கள் இவர்களிடமும், பணம் பறிக்கும் வகையில்தான் இந்த Puzzle சூதாட்டத்தை நடத்தவந்து விட்டார்கள். ஆனால் அதிகமாக பணம் கொடுக்கிறோம் என்று விளம்பரப்படுத்திக் கொண்டிருந்த Lotus Crossword உரிமையாளரான ராமசாமி போன்றவர்கள் வெகுவாக முன்னேறிக்கொண்டே வந்தார்கள். ஆனால் நாளைடைவில் அந்த கம்பெனியின் வருவாய் குறையவே, ஆடம்பரம் செய்த அதே ராமசாமி ஜெயிலுக்குப்போகும் நிலைமை வந்து அவர்மேல் அநேக கேசுகளும் தொடங்கப்பட்டுவிட்டன. இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது இந்த சூதாட்டம் எவ்வளவு கெடுதலும், அபத்தும் நாட்டுமக்களுக்கு உண்டாக்கு

[Sri A. Ratnam]

[8th August 1955]

கிறது. ஆகவே, இந்த மாதிரியான சூதாட்டங்களை முதலாவதாகத் தடுத்தே ஆகவேண்டுமென்ற எண்ணம்தான் தோன்றுகிறது. அமைச்சர் அவர்கள் இதைப்பற்றி விளக்கமாக எடுத்துக்கூறினார்கள். எனவே நான் இன்னும் அதிகமாக கூறத் தேவையில்லை.

“என்றாலும், இந்த தீர்மானத்தில்கண்ட வார்த்தை **Matters** என்பதை **Matters or subjects** என்று திருத்தவேண்டுமென்று, ஒரு திருத்தப் பிரேரேபணையைகொண்டு வந்திருக்கிறேன். தீர்மானம் சட்ட ரீதியாக இருக்கவேண்டும், அதுவும் பொருத்தமான வார்த்தைகள் போட்டிருக்கப்படவேண்டுமென்ற அவாவால் அந்திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தேன். குதர்கம் செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணம் கிடையாது. கடைசியாக **should** என்ற வார்த்தைக்கு பதிலாக **shall** என்ற வார்த்தை போடவேண்டுமென்ற திருத்தத்தையும் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இந்த திருத்தத்தின் அவசியத்தைக்குறித்து விளக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

“இந்த தீர்மானமானது எல்லோராலும் வரவேற்கத்தக்கது. இந்த தீர்மான மூலம், நாடுபூராவுக்கும் ஒரு சட்டம் வந்தால், அதன்மூலம் நல்ல பலன் ஏற்பட்டு, பணக்காரர்கள், ஏழைகள், ஆண்கள், பெண்கள், சிறுபிள்ளைகள் நஷ்டம் அடைந்தவர்கள் எல்லாம் பாராட்டுவார்கள் இந்த அரசாங்கத்தை காட்டன் மார்க்கெட்டில் தோல்வி அடைந்த வியாபாரி பைத்தியம் பிடிப்பதுபோல், இப்போட்டி பந்தயங்களின் பணத்தை இழந்துவிட்டு பைத்தியக்காரர்கள் ஆனதும் உண்டு. இவைகளுக்கு எல்லாம் பரிகாரம் தேரும் முறையில்தான் மத்திய சர்க்கார் சட்டமிடுக்கும். ஆனால் இந்த சூதாட்டங்களில் போலீஸாருக்கு அதிக பங்கு கொடுக்கப்படுகிறது. சூதாட்டக்காரர்கள் மாமூலாக, ஒரு சாதாரண போலீஸ்காரனிலிருந்து சப்-இன்ஸ்பெக்டர், இன்ஸ்பெக்டர் ஸ்ரீ வரை லஞ்சங்கள் கொடுக்கிறார்கள். இப்படி போலீஸ் அதிகாரிகளை, லஞ்சப் பணத்திற்காக சூதாட்டக்காரர்களுக்கு உடைந்தையாக இருப்பதால் சூதாட்டங்கள் வெகுவாக தீங்கிழைக்கும் முறையில் பரவிக்கொண்டு வருகிறது. இது மாத்திரமல்ல, மதுவிலக்குபோன்ற சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டாலும், அது அமுலாகாமல் குறுக்கே நிற்பவர்கள் போலீசாரே. அதுமட்டுமல்ல அவர்கள் ஒரு வகையில் லஞ்சம் பெற்றாலும் மாமூல் பணம் பெற்றாலும், அந்த பணத்தைப் பூராவும் அந்தமாதிரியான கெட்ட காரியங்களுக்கே செலவழித்து எதற்காக சட்டம் உருவாக்கப்பட்டதோ, அந்த நோக்கம் ஈரோமல், நல்ல பலனளிக்காமல், கெட்ட பலன் அளிக்கும்படியாக போலீஸ் இலாகாவிலுள்ள பல அதிகாரிகள் செய்து விடுகிறார்கள். அதனால் சட்டம் அமுல் ஆவதற்கு இடைபூறுகள் அதிகமாகின்றன.

10-05
a.m.

“எனவே அமைச்சர் அவர்கள் போலீஸ் அதிகாரிகளை ஓரளவிற்கு கண்காணிக்க இந்தமாதிரி மது விலக்கு குற்றங்கள் அல்லது சூதாட்டங்களில் ஈடுபடுகின்ற அல்லது தூண்டுநீர் போலீஸ் அதிகாரிகள் மீது அதிகமாக கண்காணிப்பு நடவடிக்கை இருந்தால், சட்டங்கள் நல்ல முறையில் அமுலுக்கு வரும். அந்த அளவில், மக்கள் அரசாங்கத்தை போற்றுவார்கள்.

“இது மட்டுமல்ல, கொலைக்குற்றங்கள், **Pick-pocket** குற்றங்கள் முதலியன போலீஸ் அதிகாரிகளால்தான் அதிகமாக ஏற்படுகிறது. போலீஸ் அதிகாரிகள் குற்றவாளிகளை உற்பத்திசெய்து, அவர்கள் மூலம் பல குற்றங்களை செய்வித்து, தங்கள் இலாக்காவை பெருக்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த உண்மையை பட்டவர்த்தனமாக எடுத்துக்கூறி போலீஸாருக்கு எதிராக புகார் செய்யும் நிரபராதிகள், குற்றவாளிகள் ஆக்கப்பட்டு, சூதாட்டக்காரர்களாகவும், கள்ளத்தனம் செய்கின்றவர்களாகவும், குற்றம் சாட்டப்பட்டு, இம்சிக்கப்பட்டு, அடிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள், அதைத் தான் நாம் நடைமுறையில் பார்க்கின்றோம். நாம் இந்த சட்டசபையில் செய்யும் சட்டங்களெல்லாம் அமுலாகாமல் இருப்பதற்கு முக்கிய காரணம் போலீஸ் இலாகா தான் என்பதை நான் திட்ட வட்டமாக வற்புறுத்த ஆசைப்படுகிறேன். இப்பொழுது சர்க்காரால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற தீர்மானம் சட்டமானாலும்கூட, போலீஸ் அதிகாரிகள் அந்த சட்டத்தின் மூலம் தங்களுடைய முற்போக்குக்கும், இலாக்காவை விஸ்தரிப்பதற்கும்,

8th August 1955]

[Sri A. Ratnam]

கள்ளத்தனமாக பணம் சம்பாதிக்கவும் ஆசைப்படுவார்களேயானால், அந்த சட்டத்தையும் நிர்தாட்சணியமாக அமுல் நடத்தாமல், புறக்கணிப்பார்கள் என்பது தான் என் போன்றவர்களின் அபிப்பிராயம். ஆகவே, நமது ராஜ்ய சர்க்கார், நாம் இப்போட்பட்ட நாட்டுக்கு அத்தியாவசியமான, மக்களுக்கு நன்மை பயக்கக்கூடியதான சட்டங்களை நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கும் அதே சமயத்தில், நிறைவேற்றப்படுகிற சட்டங்கள் சரியாக அமுலாக்கப் படுகின்றனவா, அமுல் நடத்தப்படவில்லையானால் அதற்கு யார் காரணம், மேலும் மேலும் குற்றங்கள் என் அதிகரித்து கொண்டு வருகின்றன என்பதை ஆராய்ந்து, தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். சட்டங்களை அமுலாக்கும் முறையில் அதிகாரிகள் தொடர்ந்து வேலை செய்வதற்கு அரசாங்கத்தின் கண்காணிப்பு மிகவும் அவசியம். அந்த வகையில் முதலாவதாக கண்காணிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் போலீஸ் அதிகாரிகள் தான். நான் முன்பே எடுத்துக் கூறியபடி, குற்றவாளிகளை உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் போலீஸ் அதிகாரிகள் தான். அதற்கு பல இலாக்காக்களை சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளும் உந்தையாக இருக்கிறார்கள். இல்லையென்றால், நியாயமாக குற்றங்கள் இன்னுனில் அழிந்து இருக்கவேண்டும். மேலும், நியாய ஸ்தலங்களில் நிரபராதிகளுக்கு நியாயம் கிடைப்பதில்லை. ஏராளமான பணத்தை செலவு செய்து வழக்காடுகிறவர்களுக்கும் லஞ்சம் கொடுத்து அதிகாரிகளை வசப்படுத்துகிறவர்களுக்கும் அதிகாரிகளிடத்தில் செல்வாக்கை உபயோகப்படுத்துகிறவர்களுக்கும் தான் நியாயம் கிடைக்கிறதே தவிர, நிரபராதிகளுக்கு நியாயம் கிடைப்பதில்லை. நான் குறிப்பிட்ட ஆசைப்படுவதெல்லாம், நாட்டில் கள்ளத்தனம், கள்ள சாராயம் காய்சுவது போன்ற குற்றங்கள் ஒழிந்து, மக்கள் சபிட்சமாக, உயர்ந்தவன் தாழ்ந்தவன் என்ற வித்தியாசமில்லாமல், சமுதாயத்தில் மேடு பள்ளம் இல்லாமல் வாழ வேண்டுமானால், இருக்கிற சட்டங்கள் அமுலாக்கப்பட வேண்டும். அவற்றை அமுலாக்காமல், மக்கள் அதிகாரிகளையும், ஆட்சியாளரையும் குறை சொல்லும் அளவுக்கு வராமல் இருக்க, அமைச்சர்கள் கண்காணிப்பு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அமைச்சர்கள் மாதிரியல்லாமல், சட்டசபையில் உள்ள ஒவ்வொரு அங்கத்தினருக்கும், கண்காணிக்கும் உரிமை, கடமை இருக்கிறது என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்த முறையில் அதிகாரிகளை கண்காணித்தால் தான் இப்பொழுதுள்ள நிலைமை சீர்படும் தவிர, குற்றங்களை மட்டும் கண்டுபிடித்து, குற்றவாளிகளை அதிகப்படுத்தி சிறைச்சாலையை நிரப்பிக்கொண்டு வந்தால் மட்டும் முடியாது. அம்மாதிரி சிறைச்சாலையை நிரப்பிக்கொண்டு வந்தால் மக்களுடைய வரிப் பணம் நாசமாவதுடன், மக்களிடையே மனக்கசப்பு ஏற்படும். மேலும் சட்டங்கள் எல்லோருக்கும் நியாயமான முறையில் அமுல் செய்யப்பட வேண்டும். நிலைமைக்குத் தகுந்தபடி, அதிகாரிகளின் விருப்பப்படி அமுல் செய்யப்படுவதை நாம் பார்க்கிறோம். இதன் விளைவாக குற்றம் செய்யாதவன் குற்றவாளியாகவும், கொலை செய்யாதவன் கொலையாளியாகவும் நீதி த்தலங்களில் நிரூபிக்கப்பட்டு தண்டனையடைவதையும் நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே, இந்தக் குறைகள் எல்லாம் நீக்கப்பட, அரசாங்கம் அதிகாரிகளை கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த தீர்மானத்தை மனப்பூர்வமாக ஏற்று, என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே ! இந்த சபை முன்பு கனம் சட்ட அமைச்சர் பிரேரேயபதி இருக்கும் தீர்மானத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். இந்த தீர்மானமானது மத்திய சர்க்கார் குறுக்கெழுத்து போட்டிகளையும், அவை போன்றவைகளையும் கட்டுப்படுத்துவதற்கு ஒரு சட்டத்தை கொண்டுவருவதற்காக, மாகாண சர்க்கார் இந்த சபை மூலம் அவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கும் தோரணியில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. எனனைப் பொருத்த வரையில் குறுக்கெழுத்துப் பரிசு போட்டிகளை ஒரேயடியாக தடை செய்துவிடுவதுதான் நல்லது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, வெளி நாடுகளிலிருந்து வந்த ஆங்கில பத்திரிகைகளில், அன்றாடம் அல்லது வாரத்திற்கு ஒரு தடவை வெளியான பத்திரிகைகளில், மக்களுடைய புத்திசாலித்தனத்தை பரிசோதிக்க Commonsense puzzles என்று பிரசுரித்து வந்தார்கள். பரிசுத் தொகையிலாமல் பின்னால்

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [8th August 1955]

அந்த விஷயங்களை பார்த்து, நமது நாட்டிலும் சில பத்திரிகைகள், குறிப்பாக Illustrated Weekly of India என்ற, பம்பாயிலிருந்து வெளிவரும் ஆங்கிலப் பத்திரிகை, தென்னாட்டில் ஒரு தமிழ் பத்திரிகை, அந்த முறையை பின்பற்றி வந்தார்கள். பரிசுத் தொகையும் கொடுத்துவந்தார்கள். இப்போது, ஏழு, எட்டு ஆண்டுகளாக யார் யார் இந்த போட்டிகளை நடத்துகிறார்கள், யார் நடத்தவில்லை, எங்கே நடத்துகிறார்கள் என்ற விஷயங்கள் தெரியாத அளவிற்கு, தினம் காலையில் சுவர்களில் பார்ப்போமேயானால் அனேக சுவரொட்டிகளில் முதல் பரிசு 2,00,000 ரூபாய், தோவளி பரிசு, பொங்கல் பரிசு, தமிழ் வருட தின பரிசு என்று மக்களை கவர்ச்சி செய்யும் அளவில் வளர்ந்து இருக்கிறது. இதன் விளைவாக, ஆங்காங்கு மக்கள் தங்களுடைய சுய உழைப்பில் நம்பிக்கை இழந்து, குருடேப் பூனை விட்டத்தில் பாய்ந்தது என்ற பழமொழிப்படி குறுக்கு வழியில் டனம் சம்பாதிக்க எண்ணம் கொண்டு குறுக்கெழுத்துப் போட்டிகளில் இறங்கிவிட்டார்கள். 10, 100, 1,000, 2,000 ரூபாய் வரையில் செலவழித்து கூப்பன் அனுப்பி வந்ததாக நாட்டின் பல பகுதிகளிலிருந்து தகவல்கள் வந்திருக்கின்றன. துறையூரை பொருத்த வரையில், 15,000 ஜனத் தொகை கொண்ட ஊரில், வாரத்திற்கு சுமார் 5,000 ரூபாய் வரை இந்த போட்டிகளுக்காக அனுப்பி வந்திருக்கிறார்கள். பம்பர் போட்டி என்று சொல்லப்படுகிற போட்டிக்கு கிட்டத்தட்ட 10,000, 12,000 ரூபாய்கள் வரையில் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். தபால் ஆபீஸ் மணியார்டர் கிளர்க்கை கேட்பால் தெரியும், அல்லது ஆங்காங்கு இருக்கிற ஏஜென்டுகளின் அல்லது வசூல் செய்பவர்களின் கணக்கைப் பார்த்தால் தெரியும். சின்ன ஊரில் 20,000 ஜனத் தொகை கொண்ட ஊரில் வாரா வாரம் 5,000 ரூபாய் வெளியில் போகும். திரும்பி வருவது வருஷத்திற்கு 4,000 ரூபாய்கூட நிச்சயமில்லை. இந்த தொகையை வழங்க ஒரு விழா என்று வைத்து மக்களுடைய மூளையை பாழாக்கி, மென்மேலும் மக்களை இந்த மடமைத் தனத்தில் ஆழ்த்திவிட்டார்கள். அரசாங்கமும் அதை தடுக்க வசதியில்லை. சட்டமும் இல்லை.

“ஒரு நண்பர் குறிப்பிட்டார். ஏதோ புத்திசாலித்தனத்தை பரிசோதிக்கும் முறையில் இந்த குறுக்கெழுத்து போட்டிகள் இல்லை யென்றார். என் கையில் இங்கு கூப்பன் கைவசம் இல்லை. ஆனால் நன்றாக நினைவிருக்கிறது. இந்த மிருகத்திற்கு நான்கு கால்கள் உண்டு, கழுதையா, குதிரையா! என்பது அந்த போட்டிகளில் ஒரு கேள்வி. கழுதைக்கும் நாலு கால்கள் உண்டு, குதிரைக்கும் நான்கு கால்கள் உண்டு மனிதனுக்கு மட்டும் நான்கு கால் கிடையாது! இரண்டு மிருகங்களுக்கும் உண்டு இதை நிர்ணயிப்பதில் என்ன புத்திசாலித்தனம் இருக்கிறது. ஒன்று, இரண்டு போடுவதில்தான் இருக்கிறதே தவிர, வேறென்ன புத்திசாலித்தனம் இதில் தேவைப்படுகிறது. இதே மாதிரிதான் அனேகமாக எல்லா குறுக்கெழுத்து போட்டிகளும் இருக்கிறது, இரண்டு லட்ச ரூபாய் பரிசுப் போட்டியானாலும் சரி, 1,000 ரூபாய் பரிசுப் போட்டியானாலும் சரி ஆகவே நமது மாகாண சர்க்கார் இந்த தீர்மானத்தை மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பும்போது, கூடவே ஒரு குறிப்பும் அனுப்புவது நல்லது. இதுமாதிரி ‘இந்த மிருகத்திற்கு நான்கு கால்கள் உண்டு, கழுதையா, குதிரையா’ என்ற முறையில் குறுக்கெழுத்து போட்டிகள் இருக்கக்கூடாது. ஓரளவிற்கு பரிசுத் தொகையை 1,000 ரூபாய், 100 ரூபாய் என்று கட்டுப்படுத்துவதோடு கூட, புத்திசாலித்தனமான முறையில் அவைகள் அமைய வேண்டும். இல்லாவிட்டால் ஒரேயடியாக நாட்டில் இதுமாதிரியான போட்டிகள் இல்லாமல் தடுத்துவிடுவது நல்லது என்று குறிப்பு அனுப்பினால் நல்லது.

10-15
a.m.

“சென்ற வருஷம் சென்னையில் ஒரு குறுக்கு எழுத்துப் போட்டி ஸ்தாபனம் லட்ச ரூபாய் செலவழித்து விழா நடத்தினார்கள். அந்த விழாவில் சட்டசபை அங்கத்தினர்களும் மந்திரிகளும் கலந்து கொண்டார்கள். அப்பொழுது சாப்பாடு போட்டு களித்தார்கள். பந்தல் போட்டு விழாவை கொண்டாடினார்கள். அங்கு அநேக மக்களும் சென்றார்கள். அப்படி விழாவை நடத்திவிட்டு திடீரென்று அந்த ஸ்தாபனம் குறுக்கெழுத்துப் போட்டியை நிறுத்தி விட்டது. அப்படி நிறுத்திவிட்டதாகவும் தினத்தந்தி பத்திரிகையில் விளம்பரம் செய்தார்கள். அப்படி விளம்பரம் செய்த

8th August 1955]

[Sri P. Rangaswami Reddiar]

போது என்ன காரணம் சொல்லியிருந்தார்கள் என்றால், பெருவாரியான நஷ்டம் ஏற்பட்டு விட்டது என்றும், கோடஸ்வரகை இருந்தாலும் இந்த நஷ்டத்தைத் தவிர்க்க முடியாது என்றும் கூறப்பட்டிருந்தது. பொதுமக்கள் நம்ப வேண்டும் என்பதற்காக எப்படி விளம்பரப் படுத்த வேண்டுமோ அதற்குத் தக்கபடி விளம்பரம் செய்தார்கள். பொது மக்களும் அதை நம்பவேண்டியதாக இருந்தது. கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்பாக விழாவை நடத்தி விட்டு எட்டு மாதங்களில் இவ்வளவு நஷ்டம் வருவானே? இதைக் கண்டு சந்தேகப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன? அவர்களைக் கண்ட்ரோல் செய்வதற்கு சர்க்காருக்கு வசதி இல்லை. அவர்கள் வரி கொடுத்தால் அவர்களுடைய கணக்கை பரிசீலனை செய்யலாம். அந்த ஸ்தாபனம் எவ்வளவு முதல் ப்ரைஸ் கொடுத்தது, முதல் ப்ரைஸ் பெற்றவர்களில் எவ்வளவு பேர்களுக்கு பணம் கொடுக்கப்பட்டது எவ்வளவு பேர்களுக்கு அந்தப் பணம் போய்ச் சேர்ந்தது முதலிய பரிசீலனை இல்லாததால் இரண்டு வருஷங்களாக நடந்து வந்த ஸ்தாபனம் திடீரென்று மூடப்பட்டது. சில லட்சக் கணக்கான ரூபாய் அதுவும் பொது மக்களுடைய பணம் கையாடப்பட்டிருக்கிறது. அதன்மேல் இந்த ஸ்தாபனம் மூடப்பட்டிருக்கிறது. இதையேல்லாம் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அவர்கள் செய்த விளம்பரங்களை யெல்லாம் பரிசீலனை செய்தார்களா? கேள்வியில் என்ன குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது இந்தப் பிராணிக் கு நான்கு கால்கள் உண்டு குதிரையா கழுதையா? இதைத்தான் கண்டு பிடிக்க வேண்டும். இந்த மாதிரியான கேள்விகளைப் போட்டு பொது ஜனங்களை ஏமாற்றுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட கேள்விகளை பரிசீலனை செய்ய வேண்டியது சர்க்காருடைய கடமையாக இருக்க வேண்டும். இப்பொழுது Socialistic Pattern of Society-யை அமைக்கப்போவதாக சொல்லப் படுகிறது. இப்படிச் சொல்லப்படும் காலத்தில் இப்படிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களுக்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது. அறிவை வளர்க்கக் கூடிய கேள்விகளாக வைத்துக்கொண்டு போட்டிகளை நடத்தினால் அதை சர்க்கார் அனுமதிக்கலாம். ஜனங்களை ஏமாற்றும் முறையில் போட்டிகளை அனுமதிக்கக் கூடாது. இதை சர்க்கார் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஜனங்களை ஏமாற்றும் முறையில் நடத்தப்படும் போட்டிகளை தடை செய்தால் நன்றாக இருக்கும். அப்படி இல்லாவிடில் போட்டிகளை சரியாக நடத்துகிறார்களா என்றும் பணத்தை சரியாக விநியோகிக்கிறார்களா என்றதையும் கண்காணிக்க வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய உத்தியோகஸ்தர்களை நியமித்தாலும் நல்லது. பிறகு கொள்ளை லாபம் அடைந்த பிறகு ஸ்தாபனங்களை உடனடியாக மூடுவதற்கு அவர்கள் பேரில் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்குத் தகுந்தப் பேரேவிஷன் நமது சட்டத்தில் இருக்க வேண்டும். பரிசுத் தொகையை குறைத்து விட்டால் மட்டும் போதாது. நமது நண்பர் கனம் ஷண்முகம் அவர்கள் ஒன்று சொல்லுகிறார். இப்படிப்பட்ட போட்டிகளை சர்க்காரே எடுத்து நடத்தலாம் என்றும் அதனால் சர்க்காருக்கும் லாபம் வரும், பொது மக்களுக்கும் தங்களுக்கு பணம் நிச்சயமாக வரும் என்ற நம்பிக்கையும் ஏற்படும் என்று சொல்லுகிறார். ஐந்தாறு வருஷங்களுக்கு முன்பாக சர்க்கார் ப்ரைஸ் பாண்ட்ஸ் என்று கொடுத்து வந்தார்கள். நூறு ரூபாய் அல்லது 10 ரூபாய் பாண்டுகள் வாங்கினால் இவைகளை ஐந்து வருஷங்களுக்குப் பிறகு அசல் தொகையைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். ஆறு மாதங்களுக்கு ஒரு தடவை draw செய்து பிரைஸ் பெற்றவர்களுக்கு பிரைசும் கொடுத்து வந்தார்கள். அந்த விதமாக இப்பொழுது கொண்டு வரலாம் என்ற யோசனையை அவர் கூறுகிறார். இப்படி நடத்தினால் சர்க்காருக்கும் லாபகரமாக இருக்கும், மக்களுக்கும் தாங்கள் போட பணம் நிச்சயமாக வந்துவிடும் என்ற நம்பிக்கையும் ஏற்படும். பிறகு உண்மையாக பணம் போய்ச் சேருகிறவர்களுக்கும் போய்ச் சேரும் என்பதை தெரிவித்துக் கொண்டு இந்த தீர்மானத்தை முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன்.”

SRI K. PARTHASARATHY :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை நான் முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன் நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் இப்பொழுது அநேக விதமான குறுக்கெழுத்துப் போட்டிகள் நடந்துகொண்டு வருகின்றன. இதற்கு முன்பு இல்லாமல் இப்பொழுதுதான் சில காலமாக நடந்து வருகிறது. இதில் மக்களுக்குத்

[Sri K. Parthasarathy] [8th August 1955]

தெரியாமல் பணம் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இதற்குமுன் பிரிட்னிஸ் நடக்கக்கூடிய புப்பால் பூல் என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு போட்டிதான் தமிழ் நாட்டில் நிலவி வந்தது. அப்பொழுது அதில் அநேகம் மக்கள் தங்களுடைய பணத்தைப் போட்டு வந்தார்கள். அதைப்பற்றி பத்திரிகைகளில் விளம்பரம் செய்யப்படும், அதைப் பார்த்து ஜனங்கள் அதில் ஈடுபட்டு வந்தார்கள். இப்பொழுது அதைப் போலவே நம் நாட்டில் குறுக்கெழுத்து போட்டி ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறுக்கு வழியில் சீக்கிரம் டனக்காரர்களாகிவிடலாம் என்ற எண்ணத்தால் ஜனங்கள் அந்தப் போட்டிகளில் கலந்துகொண்டு தங்களுடைய பணத்தை செலவழித்து வருகிறார்கள். இப்பொழுது ஏற்பட்ட போட்டிகளின் மூலம் தமிழ் நாட்டில் அநேகம் பேர்கள் அவைகளில் கலந்து கொண்டு பணம் போட்டு எமாற்றம் அடைந்து கொண்டு வருகிறார்கள். அவைகளில் தலையிடுவதற்கும் தடுப்பதற்கும் சர்க்காருக்கு வசதியில்லாமல் இருக்கிறது. அப்படி எமாற்றுகிறவர்கள் மேல் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்படக்கூடிய நிலைமை இப்பொழுது, தமிழ் நாட்டில், சென்னை ராஜ்யத்தில் ஏற்பட்டுவிட்டது. ஆகவே இந்தக் குறுக்கெழுத்துப் போட்டிகளையும் மற்றும் பலவித போட்டிகளையும் தடை செய்து சட்டுப்படுத்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படி செய்ய வேண்டும் என்றால் அதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் இப்பொழுது எழுந்துள்ள பிரச்சனை. அவைகளைத் தடுக்க வேண்டும் என்றால் அவைகளை சட்டப்பிடித்தான் தடுக்க முடியும். இது மாகாணப் பரீசனை அல்ல. இது அகில இந்திய பரீசனையாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட சட்டத்தை நாம் கொண்டு வரமுடியாமல் இருக்கிறோம். அதன் காரணத்தால் மத்திய அரசாங்கம் இப்படிப்பட்ட சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு அதிகாரம் கொடுக்கும் முறையில் இந்தத் தீர்மானம் இங்கு வந்திருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட தீர்மானத்தை எல்லா அங்கத்தினர்களும் வரவேற்பதைக் கண்டு நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இந்த சட்டத்தில் எப்படி ஐரத்துகள் வரப்போகிறது என்பது அங்கத்தினர்களுக்கு இன்னும் தெரியவில்லை.

“இந்த குறுக்கெழுத்துப் போட்டிகளை நடத்துகிறவர்கள் மக்களிடத்தில் எப்படி நடந்துகொள்ளுகிறார்கள் என்றால் இந்த போட்டிகளை ஒரு சூதாட்டமாகத்தான் கருதுகிறார்கள். இவைகளில் பங்கெடுத்துக்கொள்ளுகிறவர்களை சூதாட்டத்தில் பங்கெடுத்துக்கொள்ளுகிறவர்கள் என்ற கருதவேண்டும். இதைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள். தெரிவித்துவிட்டார்கள். பகுத்தறிவு போட்டிகளையும் சூதாட்டம் என்றே தெரிவித்துவிட்டார்கள். நம்முடைய உலகம் தோன்றிய முதற்கொண்டே இப்படிப்பட்ட சூதாட்டம் நடந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. அதிகாலம் முதற்கொண்டே மனிதன் இதில் ஈடுபட்டு வந்திருக்கிறான்.

“உடனடியாக இதை அறவே தடுத்துவிடவேண்டுமா அல்லது இவைகளை சூதாட்டமாக நடத்துகிறவர்கள் பேரில் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு உத்தேசமா என்பதை யோசிக்கவேண்டும். கொஞ்சம் மனதை இளக்கிவிட்டு பார்த்து இதைக் கட்டுப்படுத்தவேண்டுமா அல்லது இதை தடை செய்ய வேண்டுமா என்பதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்துகொள்ளவேண்டும். இது சூதாட்டம்தான் என்பதை அறியவேண்டும். இதை நடத்துகிறவர்கள் இதை சூதாட்டமாக நடத்தாமல் சரியாக நடத்துகிறார்களா என்பதையும் அறியவேண்டும். இது சூதாட்டமாக இருந்தால் பலர் இதில் கலந்துகொள்ளமாட்டார்கள். ஆனால் இப்பொழுது நடைபெறுவதைப் பார்த்தால் அது சூதாட்டமாகத்தான் தோன்றுகிறது. என்னுடைய தொகுதியில் நடந்ததைக் கவனித்தால் இது ஒரு சூதாட்டமாகத்தான் நடைபெறுகிறது என்பது தெரியவரும். என்னுடைய தொகுதியில் பலபேர் இந்தப் போட்டிகளுக்கு பணம் அனுப்பினார்கள். அவர்களில் ஒருவர் அனுப்பிய கூப்பன் மட்டும் சரியான விடைப்படி இருந்தது. பலர் அனுப்பிய கூப்பன்களில் சரியான விடை இல்லை. அது பம்பர் போட்டி ஒன்று அல்லது இரண்டு லட்சம் ரூபாய் கொடுப்பதாக விளம்பரம் செய்திருந்தார்கள். அப்படி சரியாக அனுப்பியவருடைய கூப்பன் அதாவது என்பரி காலம் கழித்து வந்தது என்று திருப்பிவிட்டார்கள். அதை ரிஜிஸ்தர் தபால் மூலம் அனுப்பப்பட்டிருந்தது. அவர்கள் சொல்வது சரியல்ல, சரியான காலத்தில்தான் அனுப்பப்பட்டது என்று நான் ஒரு

8th August 1955] [Sri K. Parthasarathy]

நோட்டீஸ் அனுப்பினேன், வக்கில் என்ற முறையில். அவர் என்னுடைய கட்சிக்காரர். நீங்கள் காலம் கழித்து வந்தது என்று சொல்லுவது தவறு, சரியான காலத்தில்தான் வந்திருக்கிறது என்று சொன்னேன். அதனால் 'நீங்கள் பணத்தைக் கொடுக்கவேண்டும்' என்று சொன்னேன். ஆனால் அந்தப் போட்டிக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் முறைகளைப் படித்துப் பார்க்கும்போது மக்களை ஏமாற்றுவதற்கு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் முறைகளைப் போல் இருந்தன. ஆனால் அதைக் கண்டுபிடித்து அவர்களை தண்டிப்பதற்கு வேண்டிய வசதி இல்லை, சர்க்காரிடம் அதற்கு வேண்டிய சாதனங்கள் இல்லை என்பது தெளிவாக தெரிந்தது. அவர்களை தண்டிப்பதற்கு வேண்டிய சட்டங்கள் இல்லாததால் அவர்கள் இப்படி நடத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதனால் சட்டம் கொண்டுவரும்போது சூதாட்டம் நடத்தாமல் இருக்கிறார்களா என்றும், வருகிற பணத்தை சரியானபடி பங்கிட்டுக் கொடுக்கிறார்களா என்பதையும், அதற்கு வேண்டிய வரவு செலவு கணக்குகள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா என்பதை அறிந்தும், அதற்கு வேண்டிய புள்ளி விவரங்களை வைத்துக்கொண்டு ஜனவரமாக எமாற்றாமல் நடத்துகிறார்களா என்பதை கவனிக்கவும் சட்டத்தை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“இந்த சட்டத்தைக் கொண்டுவரும்போது ஒன்றை மட்டும் தெளிவாக ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்த டகுத்தறிவு போட்டிகளில் ஈடுபடுவது என்பது மனிதர்களுடைய மனப்பான்மை என்று நினைக்கிறேன். சமீபத்தில் நடந்த சண்டை காரணமாக ஏற்பட்ட பண வீக்கத்தால் தொழில் செய்கிறவர்களும் பணக்காரர்களாக ஆகவேண்டும் என்ற ஆசை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஆசையின் காரணமாக கூலி செய்கிறவர்களும் வேலை செய்கிறவர்களும் கஷ்டப்பட்டு சம்பாதித்த பணத்தை வைத்துக்கொண்டு இவைகளில் ஈடுபட்டு சீக்கிரத்தில் பணக்காரர்களாகி விடலாம் என்று முயற்சிக்கிறார்கள். கொஞ்சகாலம் சென்ற பிறகு இவைகள் தானாகவே நின்று போய்விடும். பிரிட்னிலிருந்து வந்த புப்பால் பூல் சூதாட்டம் இப்பொழுது நின்றுவிட்டதபோல் இதுவும் கொஞ்சகாலம் கழிந்தபின் தானாகவே நின்றுபோய்விடும். இப்படி நடக்கும் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன். அதிக பட்ச தொகையை குறைத்துவிட்டால் போட்டிகளை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்வரமாட்டார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி முன்வரமாட்டார்கள் என்பதை தெரிவித்துக் கொண்டு கனம் ரெங்கசாமி ரெட்டியார் குறிப்பிட்ட யோசனையையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

“இப்போது நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு முதல் சேரவில்லை என்றெல்லாம் பேசுகின்றோம். இப்போது நம் நாட்டில் எல்லா குறுக்கெழுத்து போட்டிகளிலும் பரிசாகக் கொடுத்த தொகையைக் கணக்கெடுத்து பார்ப்போமானால், சுமார் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் இருக்குமென்று தெரிகிறது. ஒரே ஒரு குறுக்கெழுத்துப் போட்டிக் கம்பெனி 57 லக்ஷம் ரூபாய் கொடுத்ததாக விளம்பரம் செய்யப் பட்டதாக அறிகிறேன். அப்படி இருக்கும்பொழுது எல்லா குறுக்கெழுத்துப் போட்டிகளிலும் கொடுக்கப்பட்ட பரிசுத் தொகையைக் கணக்கெடுத்தால் இரண்டு ஆண்டுகளில் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் ஆகிறது. ஒரு கோடி ரூபாய் பரிசாகக் கொடுத்தால் இரண்டு மூன்று கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வசூலித்து இருக்குமென்று நினைக்க இடம் உண்டு. நம்முடைய நாட்டில் குறுக்கெழுத்துப் போட்டி என்று சொன்னால், மக்கள் அதிகமாகத் தொகை கொடுக்க முன் வருகிறார்கள். குறுக்கெழுத்துப் போட்டியில் மட்டுமல்ல. இந்த மாதிரி சூதாட்டத்தில் பாமா மக்கள் தங்களுடைய பணத்தை எல்லாம் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். மக்களிடத்திலுள்ள ஆசையைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு நம்முடைய நாட்டில் யுத்த காலத்திலிருந்த Prize bond முறையை ஏற்படுத்துமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். யுத்த காலத்தில் அம்முறைப்படி, பத்து ரூபாய்க்கு ஒரு Prize bond வாங்கினால் அதை அப்படியே 5 வருஷங்கள் கழித்துத் திருப்பிக் கொடுத்து விடுவார்கள். இந்தத் திட்டப்படி ஆறு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை சீட்டுக் குலுக்கி பரிசு கொடுத்து வந்தார்கள். ஒரு லக்ஷம் ரூபாய்கூட ஒரு சமயம் பரிசு கொடுத்தார்கள். அதனால் சர்க்காருக்கும் நஷ்டமில்லை. * சர்க்காருக்கு Capital வசதி

10-25
a.m.

[Sri K. Parthasarathy] [8th August 1955]

யிருக்கும். அந்தமாதிரி இரண்டாவது ஐந்தை வருஷத்திட்டத்திற்குப் பணம் சேகரிக்க **Prize bond** முறையை அமுலுக்குக்கொண்டு வரலாம். அதற்கான சட்டமியற்ற மத்திய சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. மத்தியப் பார்லிமெண்டில் அம்மாதிரி சட்டம் இயற்றுவதற்கு வேண்டிய அதிகாரத்தைக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“ மக்களுக்குச் சூதாட்டத்திலுள்ள ஆர்வத்தைச் சட்டத்தின் மூலமாகத் தடை செய்ய முடியாது. ஆகையால், அதைத் தடைசெய்வதற்குப் போகாமல் நம் நாட்டிலுள்ள சமூக சேவை ஸ்தாபனங்களும் அரசியல் ஸ்தாபனங்களும் மக்களிடையே பிரசாரம் செய்துதான் அவர்களை நல்வழிக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். அவ்வாறுதான் மக்களை எமாற்றுவார்கள் இடம் கொடுக்காதவாறு பார்த்துகொள்ளவேண்டும். மக்களும் சுய அறிவு, சுய ஞானம் ஏற்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்தத் தீர்மானத்தை முழுமனதுடன் ஆதரிக்கிறேன்.”

SRI V. GOPALA GOUNDER :—“ கனம் உதவி சபா

நாயகர் அவர்களே, இந்தக் குறுக்கெழுத்துப் போட்டி சம்பந்தமாக மத்திய சர்க்கார் சட்டம் கொண்டுவரும்படி சிபார்சு செய்வவேண்டுமென்று கொண்டு வந்த இந்தத் தீர்மானத்தை நான் முழு மனதுடன் ஆமோதிக்கிறேன். குறுக்கெழுத்துப் போட்டி சட்டப்படி சூதாட்டமா இல்லையா என்பதைப்பற்றி நாம் இப்பொழுது ஆராய வேண்டியதில்லை. பொதுவாக, குறுக்கெழுத்துப் போட்டி சூதாட்டம் என்பதுதான் எல்லோருடைய கருத்தும். ஆனால் சட்டப்படி அது சூதாட்டமில்லையென்ற காரணத்தினால்தான் இன்றைக்கு அந்தக் குறுக்கெழுத்துப் போட்டி வெகுவாக நம் நாட்டில் மாத்திரமல்லாமல் உலகில் பூராவும் அனுமதிக்கப்பட்டு வருகிறது. குறிப்பாக, எல்லோருக்கும் தெரியும். இன்று டெர்மி சீட்டு நடந்து வருகிறது. அந்தச் சீட்டு சம்பந்தமாக சென்னை ராஜ்யத்தில்கூட பணம் வசூலிக்கப்பட்டு வருகிறது. அது சம்பந்தமாக யாருக்குப் பரிசு கிடைத்தது என்பதோ எனக்குத் தெரியாது. பொதுவாக, நம் நாட்டிலே கடந்த சில வருஷங்களாக இந்தத் குறுக்கெழுத்துப் போட்டிகள் அநேகமாக மலிந்து விட்டன. ஏற்கெனவே பகுத்தறிவுப் போட்டி பம்பாயிலிருந்து வெளியாகும் **Illustrated Weekly**-ல் வந்து கொண்டிருந்தது. அதில் பெரிய தொகைகளும் பரிசாகப் பிரசுரிக்க மாட்டார்கள். ஏதோ ஒரு சிறிய தொகையைத்தான் பரிசாகப் பிரசுரிப்பார்கள். அந்தக் குறுக்கெழுத்துப் போட்டியில் உண்மையிலேயே ஒரு மனிதன் தன் பகுத்தறிவை உபயோகப்படுத்தினால் அவனுக்கு ஏதோ ஒரு பரிசு கிடைத்து வந்தது. சென்ற சில வருஷங்களாக நம் நாட்டிலே சென்னை ராஜ்யத்திலே சில சமார்த்தியமுள்ள, புத்திசாலித்தனமுள்ள நபர்கள் இதை ஒரு பிழைக்கும் வழியாக எடுத்துக்கொண்டு சொற்ப முதலை வைத்துக்கொண்டு, இந்தக் குறுக்கெழுத்துப் போட்டிகளை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இவற்றைத் தடுப்பதற்கு ஒருவிதச் சட்டமும் இல்லாததால், குறுக்கெழுத்துப் போட்டி பலமாகப் பெருகிவிட்டது. முதலிலே நூறு, இருநூறு ரூபாய் பரிசு என்று ஆரம்பித்து இன்றைக்கு லக்ஷக்கணக்கான ரூபாய்கள் பரிசாகக் கொடுக்கப்படுகின்றன. இதிலே ஏராளமான மக்கள் கலந்து கொள்கிறார்கள். யாருக்கோ நமக்குத் தெரிந்த நபர்களுக்கோ தெரியாத நபர்களுக்கோ பரிசு கொடுப்பதாக விளம்பரப்படுத்தப்படுகிறது. ஒரு நபருக்கு லக்ஷ ரூபாய் பரிசு கிடைத்துவிட்டது; அவர் சென்னையில் கொண்டிச் செட்டித் தோப்பில் 29-ம் நம்பரில் இருக்கும் பாலசப்பிரமணியம் என்பவர்; அவருக்கு முதல் பரிசு என்று பிரசுரிக்கப்படுகிறது—அதைக் கண்டவுடனே சென்னையிலுள்ள எல்லோரும், இங்கே குழுமியிருக்கும் நபர்களும் கூட, ஏதோ ஒருவருக்கு ஒரு லக்ஷம் ரூபாய் வந்துவிட்டது. அவர் போட்டது ஒரு ரூபாய் தானே. அவருக்கு லக்ஷ ரூபாய் பரிசு விழந்து விட்டே, நமக்கும் ஏன் அவ்வாறு வரக்கூடாது என்ற நோக்கத்துடன் அப்போட்டியில் கலந்து கொள்கிறார்கள். ஏராளமாகக் கம்பெனிக்காரர்களுக்குக் கிடைக்கிறது. அவர்கள் ஏதோ பரிசு கொடுக்கிறார்கள். சில போட்டிகளில் நம்முடைய தோழர்கள் (எம். எல். எக்கள்) கூட ஜெஜுகளாகப் போகிறார்கள். அவர்கள் ஏதோ தீர்மானம் செய்து பரிசுத்

8th August 1955] [Sri V. Gopala Gounder]

தொகையைக் கொடுப்பதற்கு ஆனந்த தேர்ந்தெடுப்பதாகப் பார்க்கிறேன். இப்பொழுது அவ்வாறு இருக்கிறார்களோ என்னவோ தெரியாது. ஏனெனில் சில மாதங்களுக்கு முன்பு நடந்த சட்டசபைக் கூட்டத்தில் அது விஷயமாகக் கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன. எத்தனை சட்டசபை மெம்பர்கள் அம்மாதிரிப் போட்டிகளில் கலந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கேட்கப் பட்டது. அதற்குப் பிறகு நம்முடைய சட்டசபை மெம்பர்கள் அதில் கலந்து கொள்வதாகத் தெரியவில்லை. எப்படியிருந்தாலும், அப்போட்டிகள் அதிகமாகிக்கொண்டிருக்கின்றன. அப்போட்டி நடத்துபவர்கள் எவ்வளவு தொகை வசூலிக்கிறார்கள், எவ்வளவு தொகை பரிசாகக் கொடுக்கிறார்கள் என்று நமக்குத் தெரிவிதில்லை. ஏதோ ஒன்றிரண்டு ரூபாய் அல்லது அதிகம் போனால் ஐந்து ரூபாய் பரிசுக்கட்டணம் கொடுக்கிறோமே தவிர, மற்றப்படி எவ்வளவு தொகை வசூலிக்கப்படுகிறது, எவ்வளவு தொகை பரிசாகக் கொடுக்கிறார்கள், எவ்வளவு தொகையை அந்தக் கம்பெனிக்காரர்கள் ஆரம்பத்தில் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் நமக்கு ஒன்று தெரிவிதில்லை. எனக்கு ஒரு ஆசை. நமது தோழர் ஸ்ரீ பார்த்தசாரதி சொன்ன பிரகாரம் இப்போதுகூட ஐந்து வருஷத்திட்டம், பத்து வருஷத்திட்டம் போன்றவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கெல்லாம் நிறையப் பணம் வேண்டியிருக்கிறது. வரி அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த சமயத்தில் நமது சர்க்கார் சாமார்த்தியமாக—நம் சர்க்கார் சாமார்த்தியமாகத்தானிருக்கிறது—கொஞ்சம் மனசவைத்து, கணம் மந்திரி அவர்களே ஜட்ஜாக இருந்துகொண்டு இந்த மாதிரிப் போட்டியை ஆரம்பித்தால், வெகு சலபமாக ஏழை மக்களிடமிருந்து 25 லக்ஷமல்ல, 2 கோடி ரூபாய்கூட வசூலிக்கலாம். நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன். அவ்வாறு செய்தால் யாருக்குமே வருத்தம் வராது. வரி போட்டால் மக்கள் திட்டுவார்கள். சலபமாக ஐந்து ரூபாய் கொடுங்கள் என்று கேட்டால் சர்க்காருக்கு ஐந்து கோடி ரூபாய் வந்துவிடும். சர்க்கார் இதில் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தி, இதற்காக மசோதா கொண்டுவந்தாலும், அதில் விதி விலக்கு ஏற்படுத்திக்கொண்டு, சர்க்கார் இரண்டொரு குறுக் கெழுத்துப் போட்டிகளை ஆரம்பித்தால், இந்த மாதிரி கடன் கேட்க வேண்டிய நிலை ஏற்படாது என்பது என் அபிப்பிராயம். இந்தக் குறுக் கெழுத்துப் போட்டியில் எவ்வளவு கெடுதல், மக்கள் இதனால் எவ்வளவு மோசம் செய்யப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னால் எப்படி மோசம் செய்யப் படுகிறார்கள் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஏதோ ஒன்றிரண்டு ரூபாய்கள் வாங்குகிறார்கள். கூப்பனில் ஏதோ கேள்விகள் கொடுக்கிறார்கள். இது தான் மோசம் என்று சொல்லலாமேயொழிய மற்றப்படி மக்களை ஏமாற்றுகிறார்கள் என்று சொல்லமுடியாது. சாதாரண மனைதனைக் கேட்டால் அந்தக் கம்பெனிக்காரர்கள் மோசம் பண்ணுகிறார்களென்று சொல்ல மாட்டான். கூப்பனில் 'இதற்கு இரண்டு கால்கள்—மனிதன், குருவி' என்று எழுதிவைக்கிறார்கள். மனிதனுக்கும் 2 கால்கள், குருவிக்கும் 2 கால்கள். எது தப்போ எது சரியோ என்று சொல்ல முடியாது. ஏதோ ஒன்றை எழுதி வைக்கிறார்கள். இதை நிர்ணயிக்க 4 ஜட்ஜுகள். நம் மெம்பர்களில் ஒருவரையும் ஜட்ஜாக வைத்துக் கொள்கிறார்கள். 'It is purely a question of chance' இதில் பரிசு pure chance-ல் வருகிறதெயொழிய உண்மையில் பகுத்தறிவால் வருகிறதில்லை. குருட்டு அதிகுட்டம் அடித்தது என்பார்களே அந்த மாதிரித்தான். அறிவிற்கு இதில் இடமில்லை. இந்த உண்மையை கவர்ன்மெண்டுக்கு எடுத்துச் சொல்லலாம். அதை, நடத்துகிறவன், புத்திசாலித்தனமாக, தன்னுடைய பிழைப்புக்கு, தான் வாய், வைத்துக் கொள்ளுகிறான். ஆசையினால் பேராசையினால் பொது மக்கள் அதிலே போய் விழுந்தடித்துப்போய் கலந்து கொள்ளுகிறார்கள். அதை நடத்துபவர்கள் ஏமாற்றுவதாக சொல்லவும் முடியாது. சென்னை நகரில் இந்த போட்டி பந்தயம் நடக்கிறதென்றால் ஒவ்வொரு வாரமும், அதிலே வசூலாகும் தொகையில் கொஞ்சம் பரிசாக கொடுத்துவிட்டு மீதி பணத்தை அதை நடத்தும் கம்பெனிகள் விழுங்கி விடுகின்றன. கடைசியாக இது எல்லாம் யாரிடத்திலுமேயோ சேருகிறது என்பதை எடுத்துக்காட்டத்தான் இதைச் சொல்லுகிறேன். கம்பெனிக்காரன் இப்போட்டி பந்தயங்களில் ஜனங்களை மோசம் செய்கிறான் என்று சொல்லமுடியாது. அவன் தன் புத்திசாலிதனத்தினாலேயேதான் சம்பாதிக்கிறான். இப்படியாக, கொஞ்

10-35
a.m.

[Sri V. Gopala Gounder] [8th August 1955]

சம் கொஞ்சமாக ஜனங்களுக்குத் தெரியாமல், அதில் கலந்து செல்வு செய்வது, கெட்ட செயலா? அல்லது நல்ல செயலா என்பது தங்களுக்கே தெரியாமல் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக, ஆசை, பிரைஸ் ஆசைகாட்டி பணத்தை கம்பனிக்காரன் வாங்கிக்கொண்டுபோய் விடுகிறான். இப்படியாக அநேக கம்பனிகள் ஏராளமாக சம்பாதிக்கிறார்கள்.

“இதை இப்படியே விட்டுக்கொண்டே போனால் ஜனங்கள் தங்களுடைய சிறு வருமானத்தை இதனால் இழந்து, கம்பெனிக்காரன் மாதிரி, 3 லட்சம், பிறகு 3 கோடியாக சம்பாதித்து விடுவான். இதனால் ஒரு குறிப்பிட்ட, விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய ஆட்கள்தான் பெரிய பணக்காரர்கள் ஆவார்கள், பொது மக்களால் அநேகர் நிறைய ஏழைகள் ஆகிவிடுகிறார்கள். ஆகவே இந்த சட்டம் வேண்டியதுதான். இருந்தாலும் அந்த சட்டத்திற்கும் வரம்பு இருக்கவேண்டும். மற்ற நாடுகளில் சூதாட்டத்தை ஒப்புக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். சட்ட திட்டங்கள் போட்டு, அதன் கீழ், அதை அனுமதிக்கிறான். ஆனால் இங்கே எந்தவிதமான சட்டமும் இதற்கென்று கிடையாது. போன வருஷம் என்று நினைக்கிறேன். இந்த சென்னையில் ஒரு பெரிய பந்தல்போட்டு பெரிய ஆட்களை எல்லாம் வரவழைத்து ஏராளமாக செல்வு செய்து, ஒரு கம்பெனியின், இம்மாதிரியான போட்டி பந்தயம் நடத்தும் கம்பெனியின் கொண்டாட்டத்தை கொண்டாடிக் கொள்ளுங்கள். அதற்கு கிட்டத்தட்ட 2 லட்சம் ரூபாய் செலவாகி இருக்கும். ஆனால், அதே கம்பனி அசாமியை கொஞ்ச நாளைக்கு முன்பு அரஸ்ட் செய்தார்கள். அவர் இப்போது, ஜாமீனில் வெளியே இருக்கிறார்கள். அவர் மேல் தற்போது கேஸ் வந்திருக்கிறது. சிலர் அது சிவில் சம்பந்தமானதென்று அபிப்பிராயப்படுவார்கள். உண்மையில் அவர் அந்த பணத்தையெல்லாம் வேண்டுமென்றே சாப்பிட்டாரா, எடுத்துக் கொண்டுவிட்டாரா, அல்லது ஏமாற்றினாரா என்ற பிரச்சனைகள் கோர்ட்டு முன் வரும்போதுதான் அது சிவில், அல்லது கிரிமினல் என்று சொல்லப்படும். ஆனால் இவ்விவகாரங்கள் எல்லாம் மக்களுக்கு ஒரு show போலத்தான் இருக்கும். கடைசியாக, அது சிவில் என்று ஒன்றும் இல்லாமல் போனாலும் போகலாம்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Is the hon. Member commenting upon any pending case when he says that the case is likely to be thrown out as being a Civil case, in which case it will be clearly contempt of Court?”

SRI V. GOPALA GOUNDER:—“நான் contempt செய்யும்படியான அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லவில்லை.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Even the suggestion made here that it will be thrown out as being of a Civil nature is contempt of Court. I am sure, the hon. Member, a lawyer, will realize that.”

SRI V. GOPALA GOUNDER:—“நான் அந்த மாதிரி சிவில் என்று கேசை தள்ளிவிடுவார்கள் என்று சொல்லவில்லை. அந்த மாதிரி கேசின் nature போகலாமென்றுதான் சொன்னேன். ஏதோ ஜனங்களுக்கு விளையாட்டாக அந்த கம்பெனிக்காரர் நடத்தினால், அரஸ்ட்டு ஆனார். கேஸ் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லலாமெய்யொழிய, இப்பேர்ப்பட்ட அரஸ்ட்டு முதலியவைகளினால், மக்களுக்கு யாதொரு பிரயோஜனமும் இல்லை. அவர்கள் பணம்போனது, போனதுதான். அந்த மோசமான நிலைமை மேலும் வருவதற்கு முன்பே இந்த சட்டம் கொண்டு வர சர்க்கார் யோசனை செய்ததைப்பற்றி நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அத்துடன், இந்த சர்க்காரால் மட்டுமல்ல, மற்ற சர்க்காரர்களிலும் இந்த குறுக்கெழுத்து போட்டி நடந்து வருகிறது, அந்த ஸ்டேட்டுகளிலும் இம்மாதிரியான சட்டம் நிறைவேற்றவேண்டுமென்ற நோக்கமும் வந்திருக்கிறது. அந்த ஸ்டேட்டுகளிலும், இதைப்பற்றி கலந்து ஒரே சட்டம் இந்திய

8th August 1955]

[Sri V. Gopala Gounder]

யூனியனுக்கு இருந்தால் பரவாயில்லை என்றுதான் இம்மாதிரி தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் எனக்கு ரொம்ப சந்தோஷம். இந்த சர்க்காரில் நாங்கள் எல்லோரும் கூட ஒத்துழைக்கிறோம் என்று, கனம் மந்திரியார் அவர்கள் சொன்னதற்காக, சந்தோஷப்படுகிறேன், அதற்காக சர்க்காருக்கு நன்றி செலுத்தவும் தயாராக இருக்கிறேன். இப்போட்டி பந்தயத்திலுள்ள கோளாறுகளைத்தான் எடுத்துச் சொன்னேன். **Court contempt**-க்கு அர்த்தம் எனக்கும் தெரியும். அதன்படி எதுவும் சொல்ல தயாராக இல்லை என்பதை கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“ஆகவே பொதுவாக, இம்மாதிரி, ஜனங்கள் சலபமாக ஏமாறும் முறையில் குறுக்கெழுத்து போட்டிகள் நடந்து வருகின்றன. சட்டப்படி அது சூதாட்டம் ஆகாது என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். சட்டப்படி, சூதாட்டம் ஆகாமல் போனாலும், சூதாட்டத்தின் அம்சம் இருந்து, சலபமாக ஜனங்கள் ஏமாறுவதால், அம்மாதிரியான ஒரு சூதாட்டத்தை நிறுத்தி வைப்பதுதான், சர்க்கார் பொது ஜனங்களுக்கு நன்மை செய்வதாகும். அந்த முறையில் சட்டம் கொண்டுவருவதற்காக நான் சந்தோஷப்படுகிறேன், நிதி மந்திரி கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த தீர்மானத்தை முழுமனதுடன் ஆதரித்து என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* **SRI P. SELVARAJ** :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த குறுக்கு எழுத்து போட்டிகளை கட்டுப்படுத்த சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் தீர்மானத்தை முழுமனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். இந்த குறுக்கெழுத்துப் போட்டியின் சரித்திரத்தை பார்த்தோமேயானால், இது வெகுசாலமாக இருந்துகொண்டு வருவது புலப்படும். அதுவும் முக்கியமாக இரண்டாவது உலக மகா யுத்தத்திற்கு பின், மிகச் சலபமாக பணக்காரர்களாக அனேக கொள்கைகளை மக்கள் கடைப்பிடித்து வருகிறார்கள். எந்த வழியில் சலபமாக, உழைப்பின்றி, பணக்காரர்களாக முடியுமோ, அந்த வழிகளை பின்பற்றி வருகிறோம் நாம். நம்மிடத்தில் பொதுவாகவே இப்பொழுது என்ன மனப்பான்மை இருக்கிறதென்றால், எந்தத் துறையிலும் எந்த வழியிலாவது நாம் முன்னேறியாகவேண்டும். குறுக்கெழுத்து போட்டியினால் ஆனாலும் சரி, அல்லது வியாபாரத் துறையில் **Black market** செய்து ஆனாலும் சரி, நாம் லாபம் அடைய வேண்டும் என்ற ஒரே கருத்துடன் பல கெட்ட வழிகளை பின்பற்றி வருகின்றோம். இந்த மாதிரி முன்னேறவேண்டும் என்ற எண்ண மேலீட்டினால் சில சாரார், குறுக்கெழுத்து போட்டிகளை ஆரம்பித்தனர். அது நாளடைவில் அனேக சிராமங்களையும் எட்டி, இப்போது அங்குள்ள படிக்கத் தெரியாத மக்கள் முதற்கொண்டு இந்த குறுக்கெழுத்து போட்டிகளில் கலந்துகொண்டு பணத்தை விரயமாக்கிக்கொண்டு இருக்கின்றனர். இந்த குறுக்கெழுத்துப் போட்டிகளை ஒடுக்குவதில் மாகாண சர்க்காருக்கு சில கஷ்டங்கள் இருப்பதால், அதை மத்திய சர்க்கார் மூலமாக கட்டுப்படுத்தவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன், நமது சபையில் இந்த தீர்மானத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதை முழுமனதுடன் ஆதரிக்க வேண்டியது நமது கடமை. இப்பொழுது இந்த போட்டிகள் எல்லாம் கட்டுப்பாடு இல்லாமல், பரிசுத் தொகை எவ்வளவுதான் கொடுப்பது என்ற கணக்கில்லாமல், சில சமயங்களில் இரண்டு லட்சம், மூன்று லட்சம் என்று தங்கள் இஷ்டப்படி வைத்து, இந்த போட்டிகளை நடத்துபவர்கள் மற்ற சில நபர்களுடன் **Collude** செய்து மக்களை மோசடி செய்து வருவது நமக்குத் தெரியும். மதுரை போன்ற பல இடங்களில் இந்த குறுக்கெழுத்து போட்டிகளை நடத்துகிறவர்கள், பரிசுத் தொகையை கொடுக்காததால், **Prosecution** செய்யப்பட்டு தண்டனை அடைந்திருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரியான ஏமாற்று கையெல்லாம் மனித வர்க்கத்தின் **weekness**-ஐ பயன்படுத்திக்கொண்டு கொண்டு வருகிறார்கள். உலகத்தில் தீய சக்திகள் எல்லா காலங்களிலும் இருந்துகொண்டதான் வந்திருக்கின்றன. அவற்றை அடியோடு ஒடுக்குவது என்பது முடியாத காரியம். தீர்க்கதரிசிகளும் அநேக காலமாக தீய சக்திகளை ஒடுக்க முயன்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் வெற்றி பெறவில்லை. ஒடுக்க முடியாத காரணத்திற்காக அவற்றை அப்படியே விட்டுவிடுவது என்பது கூடாது. அப்படியே விட்டுவிட்டால், அவைகள் மனித வர்க்கத்தை அழித்துவிடும் என்று, நான் எச்சரிக்க விரும்புகிறேன்.

10-42
a.m.

[Sri P. Selvaraj]

[8th August 1955]

ஆகவே தீய சக்திகளின் இந்த தன்மையை சர்க்கார் நன்கு உணர்ந்து கொண்டு முற்றிலும் அடக்குவது இயலாது என்றும் அறிந்து அவற்றை முற்றிலும் ஒடுக்காமல், கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அப்படி கட்டுப்படுத்தும்போது, மனிதனின் இயற்கை குணத்தை மனதில் கொண்டு, பரிசுத் தொகையை சொற்பத் தொகைக்கு குறைத்து, மக்களுக்கும் ஒருபொழுதுபோக்கு கொடுக்க வேண்டியது அவசியம். பரிசுத் தொகையை, சொற்ப தொகை ஆக்கிவிட்டால், அனேக பேர் போட்டி போட மாட்டார்கள். அறிவை விருத்தி செய்துகொள்ள வேண்டும் என்று உண்மையாகவே விரும்புகிறவர்கள் மட்டும் இந்த Commonsense Cross-word Puzzles களில் ஈடுபட்டு அறிவை விருத்தி செய்துகொள்ள பிரயத்தனப்படலாம். ஆகவே பரிசுத் தொகையை குறைத்து, இந்த குறுக்கெழுத்து போட்டிகளை நடத்துகிறவர்கள்மீது கடுமையான சட்டம் போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறேன்.”

10-45
a.m.

* SRI K. T. RAJU :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த தீர்மானத்தின்மேல் இவ்வளவு விவாதம் தேவையில்லை என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். எவ்வளவு சீக்கிரமாக இந்த விஷயத்தை முடித்துவிட்டு, வேறு விஷயத்திற்கு போக முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் போனால் நல்லது. இந்த தீர்மானத்தைப்பற்றி அபிப்பிராயப்பேதம் இருக்க முடியாது. எங்களை பொறுத்த வரையிலும், பொருளாதார துறையில் மட்டுமல்லாமல், மக்களுடைய பண்பும், ஒழுக்கமும், நல்ல முறையில் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகாகூட, இந்த தீர்மானம் மிகவும் அவசியம் என்று கருதுகிறோம். இந்த குறுக்கெழுத்து போட்டியானது நகரப் பகுதியைமட்டும் பாதிக்கவில்லை. கிராமப் பகுதிகளையும்கூட, சொல்லமுடியாத அளவுக்கு பாதித்திருக்கிறது. இந்த போட்டிகள், பகுத்தறிவுப் போட்டிகள் என்று சொல்லமுடியாது. இவற்றிற்கு பகுத்தறிவு வேண்டும் என்பதில்லை. பகுத்தறிவு இருப்பவனும், இல்லாதவனும், ஆணும், பெண்ணும், சகல பகுதி மக்களும் கலந்துகொள்ளலாம். எல்லா தரப்பு மக்களையும் இந்த போட்டிகள் ஒருங்கே பாதித்திருக்கிறது. சட்ட சபை மெம்பர்கள்கூட ஓரளவிற்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஸ்ரீமான் நாகராஜன் என்கிறபுயம் பாதித்து விட்டது என்று கூறினார். அவ்வளவு சட்டம் தெரிந்த அங்கத்தினரையே பாதித்திருக்கிறது என்றால், எவ்வளவு தூரம் பாமர மக்களை பாதித்திருக்கும் என்பதை எல்லோராலும் புரிந்துகொள்ள முடியும் என்று கருதுகிறேன். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில், இந்த தீர்மானம் வெகு சீக்கிரமாக சட்டம் ஆக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மேலும், இன்றைய தினம் கிராமப் பகுதிகளில் சாதாரண ஜனங்கள் வாழ்க்கையில் நம்பிக்கையிழந்து, குறுக்கு வழியில் குறுக்கெழுத்து போட்டியில் கலந்து கொண்டாவது வாழ்க்கையில் முன்னேற முடியாதா என்ற சோர்வு மனப்பான்மையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது இந்த பரிசுப் போட்டிகள். அந்த சோர்வு மனப்பான்மையை அகற்ற கட்டாயம் இந்த குறுக்கெழுத்து போட்டிகளை ஒழித்துக் கட்டியாகவேண்டும். தவிரவும், நாட்டின் கவுரவம் உயர்ந்துவரும் நிலையில் இப்பேர்ப்பட்ட போட்டிகளை அனுமதித்தால், நாட்டின் கவுரவம் குன்றிவிடும். அந்த அடிப்படையில்கூட, இந்த குறுக்கெழுத்து போட்டிகளை தடுக்க இந்த தீர்மானம் மிகவும் அவசியம். ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார் நமது ஐந்து வருஷ திட்டத்திற்கு பணமில்லை என்றால், சர்க்காரே ஒரு குறுக்கெழுத்து போட்டியை நடத்தி, அதில் வரும் பணத்தை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்று யோசனை சொன்னார்கள். அப்படி தவறான வழியில் சென்று ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்கு சர்க்கார் பணம் திரட்டவேண்டாம் என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். ஜனங்களுக்கு உண்மையாகவே உணர்வு ஏற்பட்டு, நாட்டின் புனருத்தாரணத்திற்கு உரிமும் பணம் தரவேண்டும். குறுக்கெழுத்து போட்டி நடத்தி ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்கு பணம் திரட்டுவது என்ற யோசனை சர்க்காரின் நாணயத்தை எடுத்துக்காட்டாது. இன்றைய தினம் சமூகத்தில் நிலவி வருகிற சோர்வு மனோபாவமும், சமூக வாழ்வில் முன்னேற முடியும் என்ற நம்பிக்கையின்மையும் தான் குறுக்கெழுத்து போட்டிகளில் மக்களை இழுத்துச் செல்லுகிறது. மேலும், குறுக்கெழுத்துப் போட்டிகள்

5th August 1955]

[Sri K. T. Raju]

நாட்டின் கவுரவத்தை பாதிப்பதால், இந்த தீர்மானம் ரொம்பவும் முக்கியமானது. எனவே, இந்த தீர்மானத்தை பல நாட்களுக்கு பிறகாவது கொண்டுவந்ததை வரவேற்கிறேன். சபையில் இருக்கிற பல அங்கத்தினர்களும் இந்த தீர்மானத்தை ஆதரிப்பதால், இந்த விஷயத்தை சீக்கிரம் முடிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* Sri B. K. NALLASWAMI :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 10-50 a.m.

இந்த தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த பரிசு போட்டிகள் மூன்று காரணங்களுக்காக நடத்தப்படுகின்றன. ஒன்று அறிவு வளர்ச்சிக்காக, மற்றவை விளம்பரம், சூதாட்ட நோக்கம் என்பதாகும். விளம்பரத்திற்காக செய்யப்படும் பரிசுப் போட்டிகளைப்பற்றியாரும் எடுத்துச் சொல்லாததால் நான் எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். பெரும்பாலும், இந்த பரிசுப் போட்டிகள் பத்திரிக்கைகாரர்கள், தங்களை பத்திரிக்கைகள் விளம்பரப்பட்டு அதிகமாக செலவாக வேண்டும் என்பதற்காக ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இந்த போட்டிகள் பத்திரிக்கைகளால் நடத்தப்பட்ட அளவில், ஓரளவு அறிவு வளர்ச்சிக்கு பயன்படும்படியாக இருந்தன. ஆனால் நாளடைவில், அவைகள் குறுக்கெழுத்துப் போட்டிகளாக பல பேர்களால் நடத்தப்பட்டு, கீழ்தரமாக போய் சூதாட்டமாக வந்து முடிந்திருக்கிறது. பொது மக்களுடைய பணம் லட்சக்கணக்காக பறிபோகும் அளவில் இந்த போட்டிகள் வந்துவிட்டதால், சர்க்கார் இது குறித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டி வந்திருக்கிறது. உதாரணமாக ஒரு சம்பவத்தை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சபையில் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இங்கே, சென்னையிலே ஒரு கம்பெனி பரிசுப் போட்டி நடத்தி வந்தது. அதில் சேலத்தில் உள்ள ஒருவருக்கு பரிசு கிடைத்திருப்பதாக ஒரு ஜாபிதாவில் வந்தது. அந்த ஜாபிதாவின்படி, மூவாயிரம் ரூபாய் பரிசு பெற்றிருப்பதாக சொல்லப்பட்ட ஒருவருக்கு அந்த பரிசு தொகை வெகு நாட்களாக அனுப்பப்படாமல் இருந்ததால், அந்த நபர் நேரே அந்த கம்பெனிக்கு வந்தார். அவர் சட்ட சபை ஹாஸ்டலுக்கும் வந்திருந்தார். கம்பெனியை போய் பார்த்ததில், மூன்று லட்ச ரூபாய் பரிசு கொடுப்பதாக சொன்ன கம்பெனி, மூவாயிரம் ரூபாய்க்கு கூட பெருமானம் இல்லாத கம்பெனியாக இருந்தது. பரிசு ஜாபிதாவில் அச்சடிக்க பெற்றிருந்த பெயர்கள் எல்லாம் Bogus பெயர்கள் எனத் தெரிந்தது. அந்த போட்டியை நடத்தியவரை போய் இது குறித்து விஜாரித்தவுடன், அவர், போய் கேட்ட நபருக்கு தன்னுடைய ஊருக்கு போகவர ஏற்பட்ட செலவை கொடுப்பதற்கு தயாராக இருப்பதாக சொன்னார். ஆனால் அவருக்கு கொடுக்க வேண்டிய பரிசுத் தொகையை, கொடுக்க தயாராக இல்லை. இந்த மாதிரியாக, போலிப் பெயர்களை வைத்துக்கொண்டு, ஒன்றுமே கையிட காசு இல்லாதவர்கள் பாமர மக்களை வஞ்சித்துக்கொண்டிருக்கிற அளவிற்கு போய் விட்டிருக்கிறது. போலீஸில் Complaint கொடுக்கும்படி சொன்னதற்கு, அந்த பரிசு பெற்ற நபர் சொன்னார், Complaint கொடுத்தால் 100 தடவை கோர்ட்டுக்கும், வீட்டிற்கும் அலையவேண்டி இருக்கும், விட்டுத் தொலைத்துவிடுகிறேன் என்றார். அப்படி போகக்கூடிய அளவிற்கு வந்து விட்டது இந்த குறுக்கெழுத்துப் போட்டிகள். ஆகவே, இந்த அறிவு வளர்ச்சிக்காக நடத்தப்படுகிற குறுக்கெழுத்துப் போட்டிகளின் அளவை கட்டுப்படுத்தவேண்டும். விளம்பரத்திற்காகவும், வியாபாரத்திற்காகவும் சில போட்டிகள் நடத்தப்படுகின்றன. இந்தப் போட்டி நடத்துகிறவர்கள் சரியானபடி பரிசுகளை கொடுக்கிறார்களா என்பதைமட்டும் பரிசோதித்து, அவைகளை கட்டுப்படுத்தாமல் விட்டுவிடுவது நல்லது. இந்தமாதிரி வியாபார விளம்பர போட்டிகளை சில சேர்ப்பு கம்பெனிகள் நடத்துகின்றன. இவர்கள் வியாபாரத்தின் மூலம் மக்களிடத்திலிருந்து பெரும் லாபத்தில் ஒரு பகுதியை பரிசாக கொடுக்கிறார்கள். இவர்கள் பரிசுகளை ஒழுங்காக கொடுக்கிறார்களா என்பதை பார்த்துக்கொண்டு, இவர்களால் நடத்தப்படும் போட்டிகளை கட்டுப்படுத்தாமல் விட்டுவிடுவது நல்லது. மற்றபடி, அறிவுக்கும் போட்டிக்கும் சம்பந்தமில்லாதும் ஒன்று, இரண்டு போட வேண்டிய போட்டிகளை ஒழித்தே தீரவேண்டும். கிராமப் பக்கங்களில், பிள்ளையார் பிடித்து வைத்துவிட்டு, ஒன்று இரண்டு போடுவதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். கண்ணை மூடிக்கொண்டு, புனியங்கொட்டையை குலுக்கி ஒற்றைப் பட்டையா, இரட்டைப்பட்டையா என்று பார்த்து விடை போடுவதை நான் பார்த்து

[Sri B. K. Nallaswami] [8th August 1955]

திருக்கிறேன். ஆகவே, இந்த அறிவு வளர்ச்சி, வியாபாரம் விளம்பரம் ஆகிய காரணங்களுக்காக நடத்தப்படுகிற போட்டிகளை பொருத்தமட்டில் சட்டத்தில் பாதுகாப்பு அளித்து, மற்றவற்றை ஒழித்துக்கட்ட வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த தீர்மானத்தை ஆதரித்து, எனது பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

10-55
a.m. * SRI M. NARAYANA KURUP:—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I welcome this resolution. It comes a day not too soon. The Hon. Minister said that this subject had been engaging the attention of the Government for a long time past. Now the Central Government and this Government feel that a decision on this matter can no longer be postponed. Many branch postmasters in villages have told me that a large sum of money is being drained on account of crossword puzzles even from those small places. We are now so advanced that we want to possess everything without deserving it or working for it. We want to grow rich by rubbing the Alaudin's Lamp. As has been remarked by some hon. Members, the credulity of people is being exploited by unscrupulous people and sometimes even by imposters. It is unmoral for anybody to allow this to continue in this manner any longer. I would like the imposition of a complete ban on crossword puzzles. The Hon. Minister has given us an inkling of the way in which the mind of the Central Government is working and has stated that the Central Government have accepted the recommendations of this Government to a certain extent. It is welcome so far as it goes. While we make laws to prevent crimes and evils, we must not forget that human ingenuity is always working to evade them. To allow a small concession is like boring a small hole in the keel of a ship which may ultimately drown the ship. It has been stated that licensed persons can fix the maximum prize amount at one thousand rupees and others at one hundred rupees. I agree. But there is no limit to the number of puzzles that one person can run. We know how one and the same person or body runs several firms and transport organizations each under a different name in order to avoid income-tax, supertax and other obligations due to the public and the Government. I am afraid that by merely fixing the maximum of the prize amount, the evil may not be overcome. There may be a person who may run one hundred puzzles each under a different name, and for each he may fix the prize amount at the maximum of one thousand rupees if he has got a licence and at one hundred rupees if he has not got a licence. This aspect and the conditions to be imposed in the licence are matters for the Central Government to consider in framing the Bill. Once we recognize certain exceptions, there is always room for abuse and I am afraid there is likely to be abuse. Of course, we can put an end to the scope for abuse by bringing in further legislation in the light of experience gained. We expect that the Central Government will take all these things into consideration and bring in a proper measure to save the innocent public from unscrupulous people, some of whom may even be imposters.”

* SRI V. KRISHNASAMY PADAYACHI:—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, போட்டிப் பந்தயங்களைக் கட்டுப்படுத்த மத்திய சர்க்காருக்கு சிபாரிசு செய்யவேண்டும் என்றும் அதற்கு வேண்டிய

5th August 1955] [Sri V. Krishnasamy Padayachi]

சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு அதிகாரம் கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காகவும் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் தீர்மானத்தை நான் ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைப் பேச விரும்புகிறேன்.

“போட்டிப் பந்தயங்கள் நம் தமிழ் நாட்டில் பல வருஷங்களாக நடந்து வருகின்றன. அதற்குக் காரணம் விலையாகாத பத்திரிகைகள் எல்லாம் தங்களிடையே பத்திரிகைகள் விலையாவதற்கு போட்டிப் பந்தயங்களையும் பகுத்தறிவுப் போட்டிகளையும் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அதில் கிராமங்களில் பலர் கலந்து கொண்டு தங்களிடையே பொருள்களை இழந்து வருகிறார்கள். இந்த நிலைமையில் தமிழ் நாட்டில் ஜனங்கள் இருந்து வருகிறார்கள். இப்பொழுது பல ஸ்தாபனங்கள் இப்படிப்பட்ட பந்தயங்களை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். பல லட்சக்கணக்கான பணம் அதில் மக்கள் செலவிடுகிறார்கள். கிராமத்திலுள்ள ஏழை ஜனங்களும் பொது மக்களும் அவைகளில் ஈடுபட்டு தங்களிடையே பணத்தை இழந்து வருகிறார்கள். அது மட்டுமல்ல ஏழை குமாஸ்தாக்கள்கூட தாங்கள் கஷ்டப்பட்டு மாதக் கணக்கில் சம்பாதித்த பணத்தை மிக சலபமாக பணம் சம்பாதித்து விடலாம் என்றும் குறுக்கு வழியில் பெரும் பணக்காரர்களாகி விடலாம் என்றும் தங்களிடையே பணத்தை இதில் போட்டு இழக்கிறார்கள். அப்படிப் போட்டு கஷ்டமும் நஷ்டமும் அடைகிறார்கள். இவைகளை சர்க்கார் நன்கு உணர்ந்து இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை அவசியம் நிறுத்தியாக வேண்டும். பல நண்பர்கள் கருதுவதுபோல் இவைகளை தடைபடுத்த வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். ஆனால் நமது சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் தீர்மானத்தைப் பார்த்தால் அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு கொடுப்பதாக இருக்கிறது. அப்படி ஓரளவு விதிவிலக்கு கொடுத்தாலும் இம்மாதிரியாக போட்டிப் பந்தயங்களினால் மக்களை ஏமாற்றாமல் இருப்பதற்கு இடம் செய்யவேண்டும். அதற்கு சட்ட மூலமாக திருத்தம் செய்ய வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. படித்தவர்களும் படியாதவர்களும் இதனுடைய தன்மை தெரியாமல் இந்தப் போட்டிகளில் கலந்துகொண்டு தங்களிடையே பணத்தை இழந்து வருகிறார்கள். இந்த நிலைமையில் இப்படிப்பட்ட போட்டிப் பந்தயங்களை கட்டுப்படுத்த வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. எனக்கு இதற்குமேல் நேரம் இல்லாததால் சுருக்கமாக இத்தகுள்ள முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த தீர்மானத்தை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன்.”

* SRI M. P. SUBRAMANYAM :—“அவைத் தலைவர் அவர்களே ! போட்டிப் பந்தயங்களின் பரிசுத் துகையை கட்டுப்படுத்த மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சட்டம் செய்யும் அதிகாரத்தை இந்த அரசாங்கம் தீர்மான மூலமாக அளிக்கிறது. பரிசுத்துகையை கட்டுப்படுத்துவதைவிட அடியோடு தடைசெய்வதே நல்லது என்று நான் நினைக்கிறேன். இந்த குறுக்கெழுத்துப் போட்டிகளின் அடிப்படை தத்துவத்தை நாம் உணரவேண்டும். அனுமதிபெற்ற போட்டியின் பரிசுத்துகை பத்தாயிரமுமாகவும் அனுமதிப் பெறாத பரிசுத்துகையை ஆயிரத்திலிருந்து முறையே ஆயிரம், நூறு ஆக குறைக்கவேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கம் சிபாரிசு செய்ததாகவும் அதை மத்திய அரசாங்கம் ஒப்புக்கொண்டுள்ளதாகவும் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். போட்டியால் ஏற்படும் விளைவுகளை மனதில் கொண்டிருந்தால் அமைச்சர் கூறிய சமாதான வழிக்கு இடமில்லை.

“பொதுவாக மத்தியதர வர்க்கத்தைச் சார்ந்தவர்களும் ஏழைகளும் தான் இந்தப் போட்டிகளில் ஈடுபடுகிறார்கள். திடீரென்று பணக்காரர்களாக ஆகிவிடலாமென்ற எண்ணத்தால் இவ்வாறு ஈடுபாடுகிறார்கள். மாதம் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 60 அல்லது 50 வாங்கும் குமாஸ்தாக்களும் நாள் ஒன்று ஒன்று அல்லது இரண்டு ரூபாய் சம்பாதிக்கும் ஏழையும் தான் இதில் பெரும் அளவில் பணம் செலவழிக்கிறார்கள். இதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம்.

“சாதாரணமாக இம்மாதிரி பரிசுப் போட்டிகளின் துகை மூன்றுலட்சம் ரூபாய் என்றால் பரிசு நடத்துபவனுக்கு பத்துலட்ச ரூபாய் கிடைக்கிறது. போட்டி நிர்ணயிப்பதிலும் நேர்மை கையாளப்படுவதில்லை என நம்பப்படுகிறது. இப்பொழுது நாட்டில் சோஷியலிஸ்டிக் பாட்டரன் ஆப் சொசைட்டி

[Sri M. P. Subramanyam] [8th August 1955]

என்ற அடிப்படையில் சமுதாயம் அமைக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் உழைத்து சம்பாதிக்காமல் குறுக்குவழியில் பணம் சம்பாதித்து விடலாமென்ற எண்ணம் இதனால் பலருக்கு ஏற்படுகிறது. சாதாரண மக்களின் மனதை கெடுக்கிறது இவைகள். கடந்தகாலத்தில் அமைச்சர்களும் சட்டசபை உறுப்பினர்களும் குறுக்கெழுத்துப் போட்டிப்பரிசு வழங்கும் விழாக்களுக்குத் தலைமை தாங்குவதும் கலந்துகொள்வதும் பொது மக்களுக்குத் தவறான எண்ணத்தை உண்டாக்குகிறது. அமைச்சர்கள் கலந்துகொள்வதால் அரசாங்கமும் ஆதரிக்கிறதென்ற எண்ணமும், தவறானதல்ல என்ற எண்ணமும் பொதுமக்களுக்கு ஏற்படுகிறது. இவை மிக்க வருந்தத்தக்கவை.

“உண்மையாகவே அரசாங்கத்திற்கு இவைகளை தடைசெய்ய வேண்டுமென்று விருப்பம் இருந்திருந்தால் எப்பொழுதோ தடை செய்திருக்க வேண்டும். 1937 லிருந்தே தடைசெய்ய அரசாங்கம் விரும்பியது என்று அமைச்சர் கூறினார்கள். ஆனால் காலம்கடத்தியாவது இப்பொழுது கட்டுப்படுத்த முன் வந்தார்களென்ற மகிழ்ச்சி.

“இதுமாதிரி போட்டிகளில் கலந்துக் கொள்பவர்களுக்கு சூதாட்டமனப்பான்மை உண்டாகிறது. சூதாட்ட மனப்பான்மை எவ்வளவு கேடு பயக்கக் கூடியதென்பதற்கு புராணக் கதையிலிருந்து ஒரு உதாரணம் காட்டவிரும்புகிறேன். பாரதத்தில் பஞ்சப் பாண்டவர்கள் சூதாட்டமாக அப்பொழுது தங்களுக்குச் சொந்தமான நகரத்தையும் நாட்டையும் கடைசியாக தங்களின் மனைவியையும் இழந்ததாக நாம் படித்திருக்கிறோம். மனைவியையும் பந்தயம் வைத்து இழக்கக்கூடிய சூதாட்டமனப்பான்மை உண்டாக்கும் இந்த போட்டிகளை அடியோடு ஒழிக்கவேண்டும். நாட்டு மக்களுக்கு நல்லது பயக்கக் கூடியதல்ல இவைகள்.

“இம்மாதிரி குறுக்கெழுத்துப் போட்டிகளை அரசாங்கம் எடுத்து நடத்தினால் நல்ல வருவாய் கிடைக்கும் என்று சொன்னதை நண்பர் கே. டி. ராஜ் ஆட்சேபித்ததை நானும் ஆமோதிக்கிறேன். தவறான வழியில் அரசாங்கம் பணம் ஈட்டு முனைவது தவறு. ஆதலால் முழுக்கத் தடை செய்ய மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்தவேண்டும்.

“கடைசியாக ஒன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட தீர்மானங்களுமூலம் மாகாண அரசாங்கம் தங்களுடைய அதிகாரங்களை மத்திய அரசாங்கத்திற்கு கொடுத்துவருகிறது. குறைவாக உள்ள அதிகாரத்தையும் ஏற்கனவே பல சந்தர்ப்பங்களில் தங்கள் அதிகாரத்தை மாகாண அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. அரசாங்கத்தின் மனப்பான்மை இவ்விதம் இருக்கக்கூடாது. இந்த குறிப்பிட்டத் தீர்மானத்தால் பெரிய கேடுவராவிட்டாலும் அரசாங்கத்தின் மனப்பான்மையைத்தான் இது குறிக்கிறது. இப்போக்கு கண்டிக்கத்தக்கவை என்றுக் கூறி என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.”

11-05
a.m.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Mr. Deputy Speaker, Sir, I am grateful to the hon. Members for having given unanimous support to this Resolution. I would like to answer the last point mentioned by the hon. Member Sri Subramaniam that we are transferring the powers of the State Governments to the Central Government. Nothing of the sort happens by passing this Resolution. No executive functions are being transferred from the State Government to the Central Government. This is a legislation which should be applicable to all the States. So, instead of each of the State Legislatures passing legislation and having conflicting provisions, we are requesting the Central Government to pass legislation which will be administered by the State Government. Therefore, there is no question of transferring any executive power to the Central Government. The hon. Member need not have that obsession always and in this case, that question does not arise at all.

5th August 1955] [Sri C. Subramaniam]

“ With reference to the suggestions made by certain hon. Members that the Government can run some lotteries or raffles for the purpose of gathering money for carrying out the beneficial schemes for the benefit of the people, my own view is that the gambling spirit lying behind this should not be encouraged. Whether the lottery is conducted by the Government or by private institutions does not make much of a difference. People should realize that there is no question of making easy money or becoming prosperous without making any effort. People should realize that only by sustained effort it will be possible to attain prosperity whether it is individual prosperity or people's prosperity. In order to infuse that spirit in the people it is necessary to curb all these gambling instincts. No doubt, there is an inherent gambling instinct in all human beings. But it has got to be curtailed in the interests of the community as a whole. That is why we are bringing in this legislation. I am sure that it will be beneficial and it is not as if we will be completely curbing all the gambling activities in the society. But as it exhibits itself in a pronounced manner in any particular sphere, the Government have got to interfere and curb those activities and this is one such activity. In the beginning it began for the purpose of increasing the circulation of papers. That was the main objective. Later on that was developed further and further. Now, it has become a regular system of gambling. That is why the stage has come for Government interference and we have brought forward this Resolution. Soon after we pass this, we will be taking up another measure to control another form of gambling activity. Therefore, I am sure that this will be unanimously passed here. Not only that. I am sure and I am hoping that the Central Parliament will take this up at a very early date and pass this legislation so that it may be available to the States to curb these gambling activities.”

DEPUTY SPEAKER :—“ May I know whether the hon. Member Sri Ratnam is withdrawing his amendment? ”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ With regard to the amendment, my own view is that it is absolutely unnecessary. Therefore, I request the hon. Member to withdraw the amendment.”

SRI A. RATNAM :—“ In view of the explanation given by the Hon. the Leader of the House, I beg leave to withdraw the amendment.”

The amendments were, by leave, withdrawn.

DEPUTY SPEAKER :—“ The question is—

“ This Assembly do resolve that it is desirable that control and regulation of Prize Puzzle Competitions and all other matters consequential and incidental thereto in so far as these matters are matters with respect to which Parliament has no power to make laws for the States, should be regulated by Parliament by law.”

The Resolution was put and carried.